

בשעה

ידיעות קיבוץ הזורע

ג' בשבט תשע"ה (4) 23.1.2015

אם

רודיארד קפלינג
תרגום חנניה רייכמן

אם בידך למשול בלב בקדור האופק,
לשלוט בעצבים שכל כוחם נמק
אף לעמוד הכן במוות בך כל דופק
חוץ מציווי-רצון המהדהד: "חֶזֶק!"

אם בין יצרי המון תשמור על יושר-דרך
או בחברת מושלים – על חן פשטות בן-עם,
אם לכל איש ואיש תיתן משקל וערך,
ואף לא לאחד – משקל שהוא מוגזם
אם בידך לתפוס, במרוצתך קדימה
במלוא שישים שניות כל רגע פחזני,
יכול אתה לנהוג מידת-ביטול שווה;
שלך הוא העולם וכל אשר בו פנימה,
ומה שרב יותר – אדם הינדך בני!

אם בידך לשמור על קור ואומץ-רוח
בקהל אובדי-עצות מוכי-המבוכה,
אם בליבך העוז להישאר בטוח
גם בהטיל כל איש ספק בכוחך;

אם עוז בך חכות מבלי היות יגע,
או לא לגמול כזב לבעלי-דיבה
או בהיותך שנוא – משנוא להימנע,
אך גם מהתחסדות יותר מדי רבה;
אם בידך לחלוט – ולהתפכח בין-רגע,
לחשוב – ולא להיות עבדה של מחשבה;
אם גם בניצחון וגם באיזד ופגע

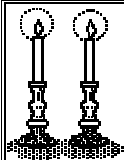
אם רב עזך לשאת אמת אשר הבעת
עת יסלפה נבל ללכוד בה אווילים;
אם תש ושבע-עמל תראה בשקוע מטה
בנין מפעל-חיים – ושוב אותו תקים;
אם כל האוצרות, אשר בהם זכית
תוכל גם לסכן בקלף סתום אחד,
אף להפסיד הכל – ושוב לחזור ראשיתה
ולא לפלוט מילה על עושר שנפסד;

הטליון צרה

שיר השבוע
עצבונני תרבות
סיכום מעלתי שית
אחרי מפעל מעלתי שית
בהמשך לכתבה משבוע שעבר
עצבונני מהבריאות
לכברה של אצורה
מפעל בין יהודים וערבים ישראלים
מינויים אגודות ירושלים
תקרה בחסות - ביצוי של הנפק
מפעלים באגודות - אומנות יפאנית

ענת שלום ושבוע טוב

עדכוני תרבות לחודש ינואר – פברואר – מרץ

- ❖ ביום שישי, "23.1.15 – **"שוקשישי"** מיוחד בארגון בני הנוער.
 - כל ההכנסות יופעו לפעילויות פורים של פנימית רעות. כולם מוזמנים בחום.
 - ❖ בערב שבת, 23.1.15 **"האם זה אתה?"** – סרטו החדש של דני מנקין, בשעה 21.00 באולם. לאחר ההקרנה תתקיים שיחה עם הבמאי.
 - ❖ בערב שבת, 30.1.15, **"מסמטאות נפולי עד ערמי הגליל"** – אנסמבל כלי הפריטה בניצוחו של דורון אופיר במופע עם שלושת הבריטונים: אמיר גנת, יעקב רון ודרור ויכנסקי, בשעה 21.00, באולם.
 - ❖ ביום שבת, 7.2 – **פעילות לכל המשפחה לכבוד ט"ו בשבט.**
 - ❖ ביום חמישי, 12.2.15 – **אתרה לדודי, עדי ועומר מנחם** בשעות אחה"צ.
 - ❖ בין ה 15.2.15 ועד 20.2.15 – פעילויות מיוחדות לקראת חג הקיבוץ ה – 79. פרטים בהמשך.
 - ❖ בערב שבת, 20.2.15 – חג הקיבוץ – **"מסע לילי – עסטלגיה של שעות הלילה הקיבוציות"**.
 - ❖ בערב שבת, 27.2.15, נפגש שוב עם יונתן ניר לצפייה בעבודתו ושיחה עימו.
 - ❖ ביום ד', 4.3.15 – **פורים לילדי חברת הילדים.**
 - ❖ ביום ה', 5.3.15 – **פורים לילדי הגל הרוך.**
 - ❖ בערב שבת, 13.3.15 – **פורים למבוגרים "בוליווד"** – התחילו להתכונן.
 - ❖ ביום שישי, 20.3.15 – **מירוץ הניווט לזכר ארז הרפ.**
- עד כאן להפעם

– "שוקשישי" בארגון בני הנוער יום שישי ה-23.1.15

כ-60 איש הצטרפו למעגלי - השיח סיכום שהוא אולי רק התחלה

ביום שני האחרון (19.1), בשעה 20:30 בערב, התכנסו כ-60 חברים למעגלי שיח בחלוף שנה לשינוי בקבוץ. אותם חברים עזבו לשעה וחצי את הבית החם וכלשון הסלוגן "יצאו מהריבוע והצטרפו למעגלי". לאחר שהצטיידו בכוס שתייה חמה ובהמשך במרק פטריות מהביל, התארגנו ל-5 מעגלים כשבכל אחד מהם בין 10 ל-15 חברים, תוך שמנסים להרכיב כל מעגל כך שיהיה מגוון הן בגיל והן במין היושבים (ניסיון שלא כל כך צלח בשל הגיל הממוצע הגבוה יחסית).

ומרגע שנוצרו המעגלים החל השיח החברי, **שכלל 3 סבבים** :

סבב ראשון בו בדרך של מעין- "תרגיל חברתי", כל אחד סיפר על היום-יום שלו (מפתיע, אם גם צפוי, לראות כמה איננו יודעים אחד על השני, בבחינת - חיים באותה חברה אבל לא פעם אחד ליד השני);

סבב שני היווה את ליבת השיח ובו כל אחת ואחד שיתף את שאר חברי המעגל במה שעבר עליו מיום שהחליטו על השינוי, אולי אף על המחשבות שלו לפני כן, ובעיקר – על מה שחווה במהלך השנה האחרונה;

הסבב השלישי היה בגדר נקודות למחשבה וציפיות לקראת העתיד – מה היה כל אחד רוצה שיקרה לנו כקבוץ וכחברה בהמשך הדרך המשותפת, (הדברים שנאמרו נרשמו, וכחלק מתהליך הסיכום הצוות מתכוון לרכז אותם, להעביר להנהלת הקבוץ דברי ביקורת שעלו ולחשוב כיצד ניתן להסתייע ברעיונות ובביקורות שעלו לטובת קידום השינוי).

ולשאלה – איך היה? התשובה מורכבת...

רואי חצי הכוס הריקה ישאלו את עצמם למה רק אחד מכל 7 חברי קבוץ גילה עניין בהזדמנות לשמוע ולהשמיע ולשוחח על הדבר הכי דרמטי שקרה לנו כחברה בשנים האחרונות? מדוע היו כה מעטים הצעירים שבאו להשתתף בשיח? למה רק 60 חברים היו מעוניינים להשמיע ולשמוע זה את זה? מה קרה לתרבות השיח שלנו?

רואי חצי הכוס המלאה, גם אם הייתה בגדר שביעית הכוס בלבד, אמרו בליבם וזה לזה שזוהי אולי רק ההתחלה. שהמעגלים מילאו את הציפייה שלהם לשיח מסוג אחר מזה, הנהוג אצלנו בדרך כלל – שיח של הקשבה, שיח ללא התנצחות, שיח שאין בו הטפת מוסר וביקורת קטלנית כלפי העושים, שיח בין חברים.

כאן המקום **להודות לכל החברים שבאו למעגלים וחיזקו את האמונה ביחד שלנו**, ובאופן מיוחד לאלו שהפכו את הרעיון למעשה – מנחי המעגלים **יותם דינור**, **עליזה מיכאל**, **עינת שטרית** ושלושה מהחתומים מטה, כמו גם **לענת לוי**, **עירית שדמון**, **אסתי הזארי** ו**יערה פניג** שסייעו בכל שנדרש.

ולסיכום : אנו רוצים להאמין שהונחה כאן **אבן פינה לתרבות של מעגלי שיח**, שתשמש אותנו גם בהמשך למען חיזוק הקשב והכבוד ההדדי בינינו – השותפים לאותה מסגרת חיים מורכבת אבל גם מרתקת ומאתגרת ורבת פנים וגוונים. שנאמר – לפעמים טוב ולו לערב אחד לצאת מהריבוע ולהצטרף למעגל!

הצוות המארגן : סמדר, נטע, דובי ודני

אחרי מפגש מעגלי שיח

אחד הנושאים שעליו דיברנו בקבוצה באותו ערב, היה על בעיית האמון במערכת ושאת הנושא הזה צריך לשפר אצלנו. וזה הביא אותי אחרי השיחה לכמה מסקנות. כדי שיהיה אמון צריך לקיים את ההבטחות. בלי תירוצים. דוגמה. צריך להתחיל לשלם לבעלי דירות קטנות על פערי הדיור הגדולים בדיוק כמו שהחלטנו. דחינו את ההחלטה בשנה, כדי לחזק את בעלי הדירות הגדולות בהכנסות שלהם. עכשיו צריך לבצע. בינתיים עבר חודש ראשון של השנה השנייה לשינוי. מחירי הקיום כל הזמן עולים והפיצוי שהבטיחו לא מתקיים. ומסביב כל מיני הסברים והצעות בקשר לכסף שחסר לכל מיני הבטחות. זאת רק דוגמה אחת, אבל הרבה חברים שזה נוגע להם, שואלים את עצמם, אולי לא נעמוד בהחלטות שהחלטנו? ואם לא נעמוד, מה יהיה בעתיד עם החלטות אחרות שהחלטנו, כשאחרי שנה אומרים לנו אין מספיק כסף לזה ולזה? מה השתנה מלפני שנה? כולם זוכרים את המאמצים וגם את הלחצים שהיו כל הזמן, ואת ההבטחות, כדי שהחברים יצביעו בעד השינוי.

החלטנו גם על הקטנת מס איזון שיתבטל אחרי 3 שנים לחברים שלא הגיעו עוד לגיל 80. בקרוב נדע אם ההחלטה הזאת תתבצע.

והמסקנה שלי: אם רוצים לחזק את האימון, צריך לעמוד בהבטחות. בלי תירוצים.

משה זינגר

בהמשך לכתבה של דלית בבשער האחרון דני ארז

בעיני אין ספק שצודקת דלית בנושא של עודף מעורבות, (עד למצב של שיתוק). מעורבות בעלי תפקידים בגופים השונים שמנהלים ומשפיעים על אורחות חיינו, ואכן הצורך לשיתוף בעלי תפקידים חייב להיות עפ"י צורך בלבד.

כל אחד מאיתנו מבין כיום, שאי אפשר לבצע ולקיים את ההבטחות שניתנו לחברים על מנת שיצביעו בעד השינוי בלי לחשוב ולצאת "מחוץ לקופסא".

כל אחד מאיתנו מבין היום, שצוות השינוי בגיבוי ההנהלה של הקיבוץ, הולוכו שולל קיבוץ שלם בהבטחות שכל השינוי "תפור" עד לפרט האחרון ומה שעוד לא סגור לגמרי, ייסגר עד תום שנה מיישום השינוי.

צוות השינוי סיים את תפקידו והתפזר ואי אפשר לבוא אליו בטענות או בדרישה לקבלת אחריות על הולכת השולל. ונשאלת השאלה מה מידת אחריותם של בעלי התפקידים שגיבו את הצוות, לקחו על עצמם את התפקיד על מנת להעביר את השינוי בכל מחיר.

בחברה מתוקנת מנהיג מפנה את מקומו לאחר (כלומר יתפטר), אבל אצלנו כמו במדינה, יש כללים אחרים ואפשר להמשיך כרגיל ואף להמשיך לנהל ולהנהיג כאילו שלא קרה שום דבר. אני לא מציע לפטר את כל אותם בעלי תפקידים שהולוכו אותנו שולל, לא מכיוון שכך היה צריך לנהוג, אלא, מכיוון שאני מכיר את קיבוץ הזורע, שלא יפטר בעל תפקיד, (בטענה שאנחנו בחרנו בו). אגב, על מקרים לא פחות חמורים לא פוטרו האחראים (להזכיר למי ששכח, משבר שלוש המשאלות, פרשת רכז משק לשעבר וכ"ו).

מכיוון שאנחנו מבינים שהקיבוץ לא יפטר ולא ניראה שמי מבעלי התפקיד מאז, מתכוון לקחת על עצמו אחריות, אני מציע לקיבוץ, לקבל החלטה שאף בעל תפקיד שהיה שותף להנהלה בתקופת הדיונים שקדמו לשינוי, לא יוכל להאריך את הקדנציה שלו, ויהיה עליו לסיימה בדיוק במועד סיום הקדנציה (ואם המועד כבר הסתיים יהיה עליו לסיים לאלתר). כמו כן תימנע מבעל תפקיד שהיה מעורב בתהליך, האפשרות לעבור לתפקיד ציבורי / חברתי אחר ("כסאות מוזיקליים") אלא רק לאחר תקופת צינון של 3 שנים לפחות.

בעקבות המאמר משבוע שעבר, "משחקים בדמוקרטיה" של דלית לוי

משחקים בדמוקרטיה - תגובה קצרה

* שאלה לי אליך, דלית: מתי פעם אחרונה, אם בכלל – מלאת או התנדבת להשתתף בתפקיד משמעותי בקבוץ, עם אחריות והתמודדות חברתית??

למען הגילוי הנאות – אני לא רק "אבא של" – אני חבר קבוץ בזכות עצמי מזה קרוב ל-50 שנה.

אילן בר

*

צר לי שאילן בחר לתקוף אותי אישית, את "קורות החיים" שלי ואת זכות הביטוי שלי, במקום להתייחס עניינית לטענות שהועלו בגוף המאמר. אני יודעת (!) שאני לא לבד.

דלית

*

שלום אילן,

בתור חבר קיבוץ מזה יותר מ-40 שנה, ועם רקורד אישי של התנדבויות, מעורבות ואחריות חברתית (להבנתי), אני מבקש להגן על עמדותיה של דלית. וגם אם לא הייתי כזה, הייתי מעז לעשות זאת מתוך אחריות חברתית. אני לא 'חותם' על כל מילה שדלית כתבה, אבל על רובן, כן. ובמיוחד דבריה הקשורים לעקרון של 'מראית עין'.

מייקל

עדכונים מהבריאות

❖ בשבוע הבא 25-30.1 יוחאי רפאלי לא יהיה בעבודה. ענייני קלנועיות יש להעביר אלי (נחשון).

❖ בכדי לקבל החזר עבור רפואה משלימה יש להעביר אלי את הקבלות המקוריות.

❖ להלן פרטים על פטור מתשלום חניה בבתי חולים ותעריפי חניה. חברים שמצליחים להשיג את הפטור מתבקשים ליידע אותי ואעביר את המידע (על דרך השגת הפטור) לכלל החברים.

להשתמע, נחשון

פטור מתשלום חניה בבתי חולים.

מי זכאי?

- הקבוצות הבאות זכאיות לפטור עבור רכב אחד בלבד:
 - מטופלים אמבולטוריים (מטופלים באשפוז יום) **בדיאליזה** ומלוויהם.
 - מטופלים אמבולטוריים **במחלקה האונקולוגית (טיפול כימותרפיה והקרנות)** ומלוויהם.
 - מטופלים אמבולטוריים אחרים אשר חייבים להגיע לבית החולים לצורך טיפול רפואי למשך חודש לפחות, בתדירות של לפחות פעמיים בשבוע החל מתחילת הטיפול.
 - **הורי פגים** מאושפזים.
 - **בעלי תו חניה לנכה.**
 - בני משפחה המבקרים מטופלים המאושפזים לתקופה של מעבר ל-30 ימים.
 - **בני משפחה של חייל מאושפז**, על פי אישור בקשה מצורף מטעם היק"ר (ר"מ 2).
 - רכב צבאי בתפקיד, נהוג ע"י חייל במדים.
 - כלי רכב שנכנסים לחניון ויוצאים משטחו בתוך 30 דקות, לכל מטרה.
 - כלי רכב ציבוריים (מונית או אמבולנס) שאוספים או מסיעים מטופלים.
 - עובדי משרד הבריאות בעלי אישורים מתאימים.
 - משפחות - על פי המלצת השירות הסוציאלי של בית החולים.

תהליך מימוש הזכות

- אופן קבלת הפטור תלוי בנהלים שנקבעו בכל בית חולים.
- על **כל** בתי החולים הממשלתיים להעמיד שלטים בולטים בכניסה לבית החולים, במרפאות ובמחלקות, ובהם תנאי הזכאות לפטור מתשלום ומיהו הגורם מטעם בית החולים המטפל במתן הפטור.
- המידע אמור להופיע גם בדפי המידע הכלליים המחולקים למטופלים ומשפחותיהם.

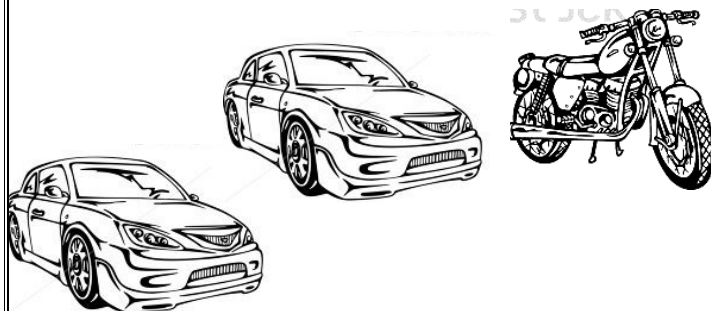
חשוב לדעת

- הפטור מתשלום דמי חניה אמור להינתן עבור רכב אחד בלבד למשפחה.
- קיימים בתי חולים נוספים, שאינם ממשלתיים, אשר מעניקים הקלות דומות.

ידיעות אחרונות

כמה עולה לחנות בחניונים של בתי החולים

בית החולים	מחיר חניה ליום	למי יש פטור
איכילוב, תל-אביב	70 ש' (16 ש' לשעה)	נכים, מטופלי אונקולוגיה, דיאליזה וכרתיים (בן משפחה אחד לילדת או מאושפז: 28 ש' ליום, בן משפחה של מאושפז חייב באישור עו"ס)
רמב"ם, חיפה	39 ש' (15 ש' לשעה)	נכים, מטופלי אונקולוגיה ודיאליזה רק בחניונים הסמוכים, בני משפחה של מאושפזים לא זכאים לפטור
שערי צדק, ירושלים	20 ש'	מטופלים כרוניים, הורי יילודים בפגייה, משפחות פצועי צה"ל ונמגי טרוך, בן משפחה אחד של מאושפז מעל 14 יום או בטיפול נמרץ
קפלן, רחובות	20 ש'	3 בני משפחה מדרגה ראשונה של חולים 10 קבוצות שונות, ושל מאושפזים מעל 14 יום, בחניון הפנימי
מאיר, כפר-סבא	20 ש'	נכים, מטופלי המטולוגיה ואונקולוגיה לא במרפאות, ודיאליזה (50% לרכב אחד למשפחות מאושפזים ל-3 שבועות ומעלה, פגייה, IVF, חוגים וקורסים)
הדסה, עין כרם	20 ש', חניונים פרטיים: 22*15 ש' לשעה, 60*40 ש' ליום	חולי אונקולוגיה, דיאליזה, בני זוג של יולדות, מומלצי השירות הסוציאלי (הנחות לבני משפחה של המאושפזים לזמן ממושך)
הדסה, הר הצופים	20 ש'	חולי אונקולוגיה, דיאליזה, בני זוג של יולדות, מומלצי השירות הסוציאלי (הנחות לבני משפחה של המאושפזים לזמן ממושך)
כרמל, חיפה	20 ש'	הורי פגים וחולי דיאליזה וטיפול נמרץ, בחניון הפנימי
העמק, עפולה	20 ש'	חולי אונקולוגיה, דיאליזה, חולים המקבלים מעל 3 טיפולים אמבולטוריים בשבוע, בן משפחה אחד של חולה המאושפז מעל חודש, הורים לפגים, משפחות חיילים, נכים ומומלצי עו"ס
אסף הרופא, ראשון-לציון	20 ש'	מטופלים אמבולטוריים בדיאליזה, אונקולוגיה ומלוויהם, בני משפחה של חולים המאושפזים מעל 30 יום, עובדי משרד הבריאות ועוד, עליפי חוזר משרד הבריאות
סורוקה, באר-שבע	20 ש'	חולי אונקולוגיה, דיאליזה, הורי פגים וחיילים (50% לבני משפחה של מאושפזים בטיפול נמרץ)
שיבא, תל השומר	20 ש'	מיתני חודשי ב-100 ש' לבן משפחה של מאושפז בביה"ח השיקומי או של מאושפז יותר מ-14 יום
בילינסון, פתח-תקווה	20 ש'	חולי אונקולוגיה, דיאליזה ונכים (50% לשני בני משפחה של מאושפזים לזמן ממושך, בתיאום עו"ס)
יוספטל, אילת	חינם	

אדוה

הגשם יורד ופריחות מסביב
הצער לא פג עדיין מכאיב

כה עצוב למרות הזמן שעבר
החסר שלך פה נשאר

בלוח השנה עוברות השנים
והמחשבות נודדות לאותם הימים

הגרון ניחר העניים דומעות
ואת כל כך רצית להיות

היה זה רצון לצמוח לגדול
להיות שותפה ותורמת בכל

בירושלים של פחד ופיגועים
למצוא את הדרך לשלב קהלים

לרגע לא שוכחים את הבשורה
לעיתים נדמה שאתמול זה קרה

לכאן מביאים פרח ועוד פרח
מחליפים עציץ שותלים צמח

הנה גדל פה דור חדש
גם הוא את הגעגועים חש

פה משפחה וגם חברים
אותך לתמיד אנחנו זוכרים

אבא נחשון

אדוה,

13 שנה אחרי וקשה לכתוב
אומרים, שהזמן מרפא את הכל
זה שקר.
הזמן הוא הנבל הגדול ביותר,
הוא לא מרפא שום פצע,
הוא רק גורם לנו לשכוח.
אתה נאלץ לחקוק סיפורים,
לספר דברים שאתה לא יודע אם היו
או קיווית שהיו,
לשחק בדמיון במה היה קורה אלמלא,
ולהצטער שלא עשיתי איתך יותר.

אדוה,

באותה שנייה שעצמתי את עיניי, באותו לילה
ארור,
נגדעת - כאילו בא עורך לסרט וחתך אותך ממנו.
כאשר התעוררתי,
נשארתי רק עם שאלות וכאב גדול.
בהתחלה הייתי אובד עצות בכל החזיתות,
בהתמודדות אישית ובהתמודדות החברית -
מה לעשות עכשיו?
איך להמשיך מכאן?
ואיך להנציחך בתוכי?

הזמן עבר ואת נשארתי שם,
באותו רגע שהלכתי לישון.

עצוב לי כשאני נזכר בך.
תוהה מה יכול היה להיות.
היית אדם פעיל מאוד,
אנרגטית
שאי אפשר לעצור,
בעלת תושייה,
וחברה קרובה.
נשאר בי געגוע עצוב אלייך,
שלא מרפה ולא ירפה.

אדווה, תמיד תישארי חקוקה בתוכי.
עופר נוימרק

"צועדים יחד לעתיד משותף" - מפגשי היכרות

וקירוב לבבות בין יהודים וערבים ישראלים

לא, זו אינה סיסמת בחירות!! (ואפילו לא קשורה לשינוי בהזרע...). לפני כחצי שנה, בעקבות המתח החברתי שהסלים בין יהודים וערבים בארץ – קם יוניש, חבר קיבוץ בית השיטה, ארכיטקט במקצועו, והחליט לעשות מעשה: להתפנות מעבודתו (פרנסתו) ולהקדיש שנה מלאה להקמת ארגון יהודי – ערבי ישראלי שמטרתו תהיה לקדם חיים משותפים של ערבים ויהודים במדינת ישראל, ברמת פעילות אישית וחברתית. אין זו פעילות פוליטית ואין הזדהות עם מפלגה כלשהי.

בפעילות שכבר מתקיימת משתתפים כבר מאות אנשים ויותר, והיא כוללת מפגשי בית לשיחות היכרות, להעלאת מחשבות משותפות – כיצד לחבר בין הרוב ה**מתון** משתי קבוצות אלו של אזרחי ישראל. היו וישנם מפגשים כלליים בהם שמענו דברים מאנשים רבים ומרשימים, כמו ד"ר ריחאב, ערביה שהקימה בי"ס במאבקים וקשיים רבים במנשיה זבדה, בי"ס שזכה במשך השנים בפרסים רבים ובהערכה רבה. שמענו דברים מרבה רפורמית, מעו"ד ערבי שהתפנה להקים רשת מועדונים חברתיים לנוער ערבי ביישובים רבים באזור עכו – כי נחשף ונחרד מרמות הפשע, סמים וחוסר המעש של הנוער הערבי אחרי שעות הלימודים. בתמיכת סטף ורטהיימר מתארגנת קבוצת אנשי הייטק משני המגזרים, לפעילות משותפת בפארק התעשייה בנצרת.

מפגש נגנים ואנשי מוזיקה קורם עור וגידים ויתקיים אף הוא בקרוב. מפגש משפחות עם ילדים באיזור – התקיים לאחרונה. כמו כן נערך מפגש ראשון בו השתתפו בכירים בתחום החינוך היהודי והערבי, כדי לבדוק אפשרות להקמת בי"ס דו לשוני (עברית וערבית) באיזור העמק. ביניהם ד"ר ריחאב, ד"ר יוסי אסף שהיה שנים רבות מנהל סמינר הקיבוצים, ודוד, חבר קבוץ שריד שניהל את המוסד במזרע, ועוד.

ישנן התארגנויות נוספות ותכניות נוספות. ישנה תמיכה של גב. חביבה וגם של בית ברל. השבוע נערך מפגש תרבותי מרגש ומרשים בהיכל התרבות בעפולה, בו דברו בקצרה אנשים פעילים משני המגזרים, והופיעו להקות זמר וריקוד יהודים וערבים, והיתה גם הופעה מעורבת. המפגשים הכלליים, ההמוניים, מרגשים מאד ומעצימים את החוויה של להיות יחד בקרב אנשים רבים עם רצון טוב ונכונות לשיפור היחסים וההיכרות בין שני המגזרים.

כל הפעילות כולה בהתנדבות מלאה!!!

השבוע התבשרנו שפעילות זו מתרחבת כבר לאזורים שונים בארץ: חבר קבוץ פלך קיבל על עצמו לארגן פעילות זו באזור גוש שגב ובקעת בית הכרם. גם בפרוזדור ירושלים החלה להתארגן פעילות אזורית. במפגש בעפולה הופיעו גם נציגים בדואים מהנגב וכן דרוזים מדלית אל כרמל.

נפתח אתר בפייסבוק הנקרא כמו כותרת המאמר – "צועדים יחד לעתיד משותף". מומלץ להיכנס לאתר ולהתרשם.

התחלנו השבוע לארגן החתמה **לעמותה** שתרכז את כל הפעילויות הנ"ל. מהזרע משתתפים עד כה חנוך בארי ורפאלה בת זוגו, וכן אנחנו, אילן ותמר.

פעילות זו היא אישית – חברתית ולא פוליטית. היא תנועה חברתית מלמטה, בדומה ל"נשים עושות שלום ותנועות עממיות דומות. זו פעילות חשובה, מעניינת, מגוונת ומאפשרת להשתתף לפי בחירה במה שמעניין ומתאים לכל אחד, ובעיקר יוצרת מפגשי היכרות משמעותיים והסרת מחסומי זרות וסטריאוטיפים בין שני המגזרים.

נשמח אם יתעניינו ויצטרפו אנשים נוספים, מוזמנים לפנות אלי,

תמר בר

לידיעת הציבור

רכשנו 10 מנויים קיבוציים למוזיאון ירושלים.

(העלות של המינויים למוזיאון תל אביב הייתה גבוהה מידי לטעמנו ולכן לא רכשנו אותם בשלב זה)

המנויים נמצאים במזכירות הטכנית, ושם ניתן לקבלם

השימוש במנוי עולה כ- 10 ₪ לכרטיס (בכך נכסה את עלות הרכישה).

החבר יחויב בתקציבו ע"י המזכירות הטכנית.

תיהנו

בשם בלה ואיילה – (מזכירות טכנית)

נחמה

21.1.15

לכבוד:

כלל צרכני החשמל בהזורע

הנדון : נזקים כתוצאה מתקלה במרכזיה ב'

ביום חמישי האחרון, 15.1.2015, אירעה תקלת חשמל במרכזיה האחראית לאספקת החשמל ל: מ.בא, תר"ה, לולי ההשכרות, ומגורי צעירים וחיילים. התקלה אירעה בעקבות עבודה של קבלן חשמל במרכזיה שעסק בתיקון הגנראטור והסנכרון שלו עם הרשת. כל מי שגר באזור המקבל אספקת חשמל ממרכזיה זו ושהאירוע גרם לנזק למכשיר חשמל כלשהו בביתו, מוזמן להעביר את הפרטים של הנזק לשלומית אלישב, לטיפול מול הביטוח.

בברכה,

**אלון פלד
שבתאי פרידמן**

סדרת מפגשים על אמנות יפנית

מרצה: ד"ר אתי גלס גיסיס

מפגש ראשון:

אב טיפוס באדריכלות יפנית: מקדש איסה ווילה קצורה

יום שישי, 23.01.2015

בשעה 11:00

”לאחר הביקור הראשון באיסה אדם מבין מהי יפן.” (ברונו טאוט)

מקדש איסה הוא בן למעלה מאלף שנה ועם זאת, הוא אינו בן יותר מעשרים שנה. משוררים, אמנים ואדריכלים תרמו לתפיסתו כמודל לאדריכלות יפנית מסורתית המשתלבת בהרמוניה עם הטבע הסובב ואינו מתעמת עמו. ד"ר אתי גלס גיסיס – סיימה את לימודי הבוגר והמוסמך באוניברסיטה העברית, ירושלים ואת לימודי הדוקטורט באוניברסיטת גאקושוואין בטוקיו, בנושא של אמנות יפנית מסורתית. במסגרת הכשרתה המקצועית, עבדה במחלקת החינוך במוזיאון טיקוטין לאמנות יפנית, כעוזרת פרופסור ומרצה באוניברסיטה העברית וכעוזרת אוצרת במחלקה לאמנות אסיה במוזיאון ישראל. כיום, מלמדת קורס על אמנות יפנית עכשווית במסגרת הקורסים של מוזיאון ישראל, מרצה לתרבות יפן במכללת כנרת ומדריכה טיולי אמנות ביפן.

עלות להרצאה: 50 ₪.

לסטודנטים – 35 ש"ח בהצגת תעודה. לחברי הזורע 25 ₪

לפרטים נוספים והרשמה מראש: מזכירות המוזיאון 04-9899566